

Буря Л.В.

ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ЕРГОНОМІКИ В СТОМАТОЛОГІЧНІЙ ПРАКТИЦІ

В усіх напрямках людської діяльності важливе місце займає ергономіка, яка створює оптимальні умови для роботи людини на даному робочому місці у даний момент часу. Мова йде насамперед про те, як скоротити непродуктивні витрати часу та ефективно розподілити робочий простір; як більш повноцінно використовувати кваліфікацію окремих фахівців; як захистити людський організм від зайвих навантажень під час роботи. Отже, необхідно керуватися на робочому місці принципами ергономіки - науки про взаємозв'язок роботи, часу та простору. Мета ергономіки полягає в адаптації роботи під працівника, у зниженні втоми, захворюваності, травматизму та одночасно в більш повному використанні фізичних і розумових здібностей. Основні засади ергономічних принципів проникають в усі напрямки людської діяльності.

Дослідження, які нами були проведені, вказують на те, що до цього часу в стоматологічних клініках широко не застосовуються принципи ергономіки. Метою впровадження принципів ергономіки в стоматологію є створення за допомогою організаційно-технічних заходів таких умов праці, за яких основна частина роботи здійснюється у найбільш короткій термін та у фізіологічно зручному положенні. Усі ці заходи повинні принести користь і пацієнту.

Головні завдання ергономіки в стоматології наступні: зниження трудомісткості праці для лікаря і сестри, усунення або істотне зниження ризику виникнення професійних захворювань; збільшення вільного часу за допомогою більш продуктивного використання робочого дня персоналу; заплановане використання вільного часу для підвищення професійної кваліфікації персоналу, тим самим і для більш якісного лікування пацієнта; зменшення затрат часу у пацієнтів при відвідуванні клініки, скорочення загальної кількості відвідувань, виконання більшої кількості операцій за час одного відвідування.

При використанні засад ергономіки в стоматологічній клініці враховуються проблеми раціоналізації робочого процесу для всього персоналу.

Саргош О.Д.

РАДІОЕКОЛОГІЧНИЙ СТАН ДОВКІЛЛЯ НА ОБ'ЄКТАХ НАФТОГАЗОВИДОБУВНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ.

Одним із важливих несприятливих факторів оточуючого середовища є іонізуюче випромінювання. Широке розповсюдження ядерних технологій неминуче спричиняє розширенню кола осіб, які зазнають несприятливого впливу радіаційних факторів. Однак для населення в цілому вплив техногенного радіаційного фактору має несуттєве значення. Основний вклад в дозове навантаження іонізуючим випромінюванням вносить радіаційний фон довкілля, який складається з космічного жорсткого гамма-випромінювання, що досягає поверхні Землі, та сумарної радіації природних радіоактивних речовин, які поширені в гірських породах, атмосферному повітрі, воді, ґрунті. Природні радіонукліди належать до трьох радіоактивних сімейств - урану-радію, торію і актинію, кожне з яких включає численні дочірні радіоелементи з меншим періодом напіврозпаду. Важливо відмітити, що вклад природних радіонуклідів в фоновому опроміненні населення складає близько 90%.

При видобуванні, переробці і транспортуванні нафти та газу в навколишнє середовище у тому чи іншому вигляді можуть надходити природні радіонукліди сімейств U^{238} , Ra^{226} , Th^{232} , а також K^{40} , що осаджуються на внутрішніх поверхнях нафтогазопромислового устаткування (насосно-компресорних труб, резервуарів і ін.) концентруючись у ряді випадків до рівнів, при яких можливе підвищене опромінення працівників організацій і населення.

Той факт, що при проведенні радіаційного обстеження об'єктів нафтогазвидобування Полтавської області були зафіксовані досить високі рівні потужності експозиційної дози на технологічному обладнанні та підвищений вміст природних радіонуклідів в шламі, а також, що Полтавська область займає одне з перших місць в Україні по видобуванню нафти та газу, складає науковий інтерес в плані проведення дослідження радіаційного стану на об'єктах нафтогазового комплексу Полтавської області.